

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/517/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221856
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813221856.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V. D. W., s.r.o, so sídlom O., V. XX, H.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou X. U. D., s.r.o., so sídlom O., V. XX, proti odporcovi S. U., bytom V., A. č. 19X/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu W. R., so sídlom v O., E. 9, H. XX XXX XXX, zastúpeného Z. J., s.r.o. so sídlom O., W. 6, o zaplatenie 1.639,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. januára 2015, č.k. 13C/12/2014-110, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 4,775% ročne zo sumy 912,78 eura od 17.07.2012 do 20.07.2012 (0,60 eura), zo sumy 882,78 eura od 21.07.2012 do 08.02.2013 (23,41 eura), zo sumy 797,63 eura od 09.02.2013 do 25.03.2013 (4,69 eura), zo sumy od 712,48 eura od 26.03.2013 do 02.05.2013 (3,53 eura), zo sumy 662,48 eura od 03.05.2013 do 27.05.2013 (2,16 eura), zo sumy 612,48 eura od 28.05.2013 do 25.06.2013 (2,32 eura), zo sumy 562,48 eura od 26.06.2013 do 25.07.2013 (2,20 eura), zo sumy 512,48 eura od 26.07.2013 do 11.08.2013 (1,13 eura), vo výške 8,5% ročne zo sumy 512,48 eura od 12.08.2013 do 26.09.2013 (5,48 eura), zo sumy 412,48 eura od 27.09.2013 do 28.10.2013 (3,07 eura), zo sumy 362,48 eura od 29.10.2013 do 26.11.2013 (2,44 eura), zo sumy 312,48 eura od 27.11.2013 do 23.12.2013 (1,96 eura), zo sumy 262,48 eura od 24.12.2013 do 27.01.2014 (2,13 eura), zo sumy 212,48 eura od 28.01.2014 do 26.02.2014 (1,448 eura), zo sumy 162,48 eura od 27.02.2014 do 26.03.2014 (1,05 eura), zo sumy 112,48 eura zo sumy 27.03.2014 do 28.04.2014 (0,86 eura), zo sumy 62,48 eura od 29.04.2014 do 26.05.2014 (0,40 eura), zo sumy 12,48 eura od 27.05.2014 do 26.06.2014 (0,09 eura); vo zvyšnej časti návrh zamietol; odporcovi náhradu trov konania nepriznal a zároveň navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 238,39 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že dňa 23.11.2010 uzatvoril navrhovateľ s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1500,- eur. Súd prvého stupňa konštatoval, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je potrebné predmetnú zmluvu v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Na základe uvedeného považoval uplatnený nárok navrhovateľa za neopodstatnený v časti 1676,87 eura vzhľadom na nezákonný proces vzniku zmluvy a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nemá zmluvný ani zákonný podklad. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že písomným podaním zo dňa 25.11.2014 doručeným súdu dňa 05.12.2014 vzal navrhovateľ návrh späť v časti o zaplatenie istiny v sume 550,- eur s príslušenstvom, na základe čoho súd prvého stupňa konanie v časti zastavil. Súd prvého stupňa skúmal samotnú „Zmluvu

o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX“ zo dňa 23.11.2010, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi oprávneným ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom a dospel k záveru, že tento právny vzťah založený zmluvou označenou ako „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z. z.; predmetom zmluvy je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1500,- eur zo strany veriteľa a povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Z oznámenia o schválení úveru vyplýva tvrdenie veriteľa, že úver sa poskytol vo výške 1500,- eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) je suma 3065,40 eura a ďalej odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 Dohody je 111,47 eura. Odporca mal úver splácať 36 mesiacov pri výške mesačnej splátky 85,15 eura, teda mal navrhovateľovi celkom zaplatiť 3065,40 eura. V zmysle uvedeného považoval súd prvého stupňa dojednanú zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru vo výške 1565,40 eura vo vzťahu k skutočne poskytnutej čiastke nie 1500,- eur, ale 1388,53 eura za neplatné zmluvné dojednanie, pretože takáto odmena za poskytnutie úveru, ktorá by mohla plniť funkciu odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov - úroku je neprimerane vysoká a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože predstavuje 112,74% z celkovo poskytnutej čiastky. Dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru i napriek tomu, že výška úrokov alebo odmeny nie je zákonom stanovená a tieto sú predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (napr. uznesenie NS SR 1MCdo 1/2009 z 31.7.2009). I keď bolo splácanie pôvodne poskytnutého úveru dojednané na dobu 3 roky nie je možné akceptovať takúto výšku odmeny, pretože táto predstavuje ročné navýšenie o viac ako 37,58%, čo vysoko prevyšuje úrokové sadzby v bankách pri porovnateľných spotrebiteľských úveroch. Z karty klienta jasne vyplýva, že odporcovi bola poskytnutá a vyplatená len čiastka 1388,53 eura (1500,- eur - 111,47 eura), teda nie suma úveru 1500,- eur. Za absolútne neprijateľný považoval súd prvého stupňa postup navrhovateľa, ktorý si stiahol pri vyplatení sumy úveru odporcovi odplatu za službu v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby, ktorou navrhovateľ nanútil odporcovi službu- možnosť odkladu troch splátok úveru, pričom túto odplatu si vyúčtováva v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či odporca bude mať o takúto „službu“ záujem alebo nie. Okrem toho Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v zmluve je evidentne nesprávne uvedená ročná úroková sadzba 70% a výška RPMN 70%. Pri reálnej výške úveru 1388,53 eura a sumy, ktorá bude splatená vo výške 3065,40 eura /85,15 eura x 36/ predstavuje pri dobe splácania 36 mesiacov výška ročnej úrokovej miery 30,21 %, pričom veriteľ uvádza v zmluve výšku ročnej úrokovej sadzby 70%, čo je nesprávny údaj, teda zmluva neobsahuje žiadny údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Ďalej je v zmluve nesprávne uvedená RPMN, pretože pri takomto úvere predstavuje RPMN 81,94%, pričom výška RPMN v zmluve je 70%, čo je taktiež nesprávny údaj a zmluva teda neobsahuje zákonom stanovený údaj. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Odporca mal preto povinnosť splácať len úver v časti poskytnutej úverovej istiny, pričom v skutočnosti mu bola poskytnutá a vyplatená suma 1388,53 eura a pokiaľ preukázateľne zaplatil do podania návrhu na súd sumu 876,05 eura a počas konania sumu 550,- eur (dňa 26.09.2013 sumu 100,- eur, dňa 28.10.2013 v sume 50,- eur, dňa 26.11.2013 v sume 50,- eur, dňa 23.12.2013 v sume 50,- eur, dňa 27.01.2014 sumu 50,- eur, dňa 26.02.2014 v sume 50,- eur, dňa 26.03.2014 v sume 50,- eur, dňa 28.04.2014 v sume 50,- eur, dňa 26.05.2014 v sume 50,- eur a dňa 26.06.2014 v sume 50,- eur), nie je povinný zaplatiť navrhovateľovi už žiadnu sumu na splatenie predmetného úveru, keďže navrhovateľovi zaplatil už sumu 1426,05 eura teda viac, ako mu bolo zo strany navrhovateľa poskytnuté (1388,53 eura). Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrh v časti o zaplatenie uplatnenej istiny po čiastočnom späťvzátí návrhu vo výške 1639,35 eura zamietol. Navrhovateľ predmetom konania urobil aj nárok o zaplatenie zmluvnej pokuty. Odporca ako spotrebiteľ sa na tvorbe Zmluvných dojednaní nepodieľal, len sa podriadil takejto úprave, ako nevyhnutnosti uzavretia samotnej zmluvy. S poukazom na uvedené dospel súd prvého stupňa k záveru, že zmluvná pokuta medzi účastníkmi dohodnutá nebola. V spotrebiteľskej zmluve dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Preto aj v tejto časti súd prvého stupňa návrh zamietol. Na základe ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (v stave účinnom do 31.01.2013) súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi uplatnený úrok z omeškania vo výške 4,775% ročne avšak len zo sumy 912,78 eura od 17.07.2012 do 20.07.2012 (0,60 eura), zo sumy 882,78 eura od 21.07.2012 do 08.02.2013 (23,41

eura), zo sumy 797,63 eura od 09.02.2013 do 25.03.2013 (4,69 eura), zo sumy od 712,48 eura od 26.03.2013 do 02.05.2013 (3,53 eura), zo sumy 662,48 eura od 03.05.2013 do 27.05.2013 (2,16 eura), zo sumy 612,48 eura od 28.05.2013 do 25.06.2013 (2,32 eura), zo sumy 562,48 eura od 26.06.2013 do 25.07.2013 (2,20 eura), zo sumy 512,48 eura od 26.07.2013 do 11.08.2013 (1,13 eura), vo výške 8,5% ročne avšak len zo sumy 512,48 eura od 12.08.2013 do 26.09.2013 (5,48 eura), zo sumy 412,48 eura od 27.09.2013 do 28.10.2013 (3,07 eura), zo sumy 362,48 eura od 29.10.2013 do 26.11.2013 (2,44 eura), zo sumy 312,48 eura od 27.11.2013 do 23.12.2013 (1,96 eura), zo sumy 262,48 eura od 24.12.2013 do 27.01.2014 (2,13 eura), zo sumy 212,48 eura od 28.01.2014 do 26.02.2014 (1,448 eura), zo sumy 162,48 eura od 27.02.2014 do 26.03.2014 (1,05 eura), zo sumy 112,48 eura zo sumy 27.03.2014 do 28.04.2014 (0,86 eura), zo sumy 62,48 eura od 29.04.2014 do 26.05.2014 (0,40 eura), zo sumy 12,48 eura od 27.05.2014 do 26.06.2014 (0,09 eura), nakoľko mal za to, že odporca mal vrátiť navrhovateľovi len sumu 1388,53 eura (poskytnutú sumu na základe zmluvy o úvere) v splátkach a v termínoch podľa zmluvy. Ak bol odporca s úhradou jednotlivých splátok v omeškaní vznikol navrhovateľovi zákonný nárok na zaplatenie príslušného zákonného úroku z omeškania. Keďže si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania v nižšej ako zákonnej výške, súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi uplatnenú výšku úroku z omeškania avšak len zo súm ako vyplýva z výroku predmetného rozsudku, tak ako dochádzalo výkonom zrážok zo mzdy k postupnému splateniu istiny už počas konania. Keďže odporca zaplatil navrhovateľovi na splatenie istiny sumu 1426,05 eura, hoci mal zaplatiť sumu 1388,53 eura, súd sumu 37,52 eura započítal ako úhradu odporcu na čiastočne splatenie dôvodne uplatneného úroku z omeškania navrhovateľovi, a to konkrétne na splatenie uplatneného úroku z omeškania vo výške 4,775% ročne avšak len zo sumy 962,78 eura od 18.09.2011 do 15.03.2012 vo výške 22,64 eura, zo sumy 932,78 eura od 16.03.2012 do 29.06.2012 vo výške 12,92 eura a zo sumy 912,78 eura od 30.06.2012 do 16.07.2012 vo výške 1,90 eura. Vo zvyšku súd prvého stupňa návrh navrhovateľa ako nedôvodný a neopodstatnený zamietol. O trovách konania odporcu rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 OSP tak, že odporcovi, ktorý bol neúspešný len v nepatrnej časti a vznikol mu nárok na úhradu celých trov konania, súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli. O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v uplatnenej a dôvodnej výške 238,39 eura, keďže odporca bol neúspešný len v nepatrnej časti a vznikol mu nárok na úhradu celých trov konania v zmysle citovaného ustanovenia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 91,29 eura z hodnoty sporu 2189,35 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 03.12.2014 a písomné podanie vo veci samej zo dňa 03.12.2014) a z príslušného režijného paušálu za rok 2014 v sume 16,08 eura (2 x 8,04 eura), t. j. spolu trovy právneho zastúpenia v sume 238,39 eura (odmena 182,58 eura, režijný paušál v sume 16,08 eura a 20% DPH zo sumy 198,66 eura vo výške 39,73 eura; t. j. trovy právneho zastúpenia v sume 238,39 eura).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to proti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi z dôvodov upravených v § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. a ust. § 205 ods. 2 písm. c/, písm. d/, 2 písm. f/ O.s.p. Namietal, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Mal za to, že z hľadiska § 142 ods. 1 O.s.p. nemá vedľajší účastník vo vzťahu k úspechu alebo neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi účastníkom a vedľajším účastníkom). Tvrdil, že nemožno aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci nemal ani úspech ani neúspech. Namietal, že rozhodnutie prvého stupňa neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Namietal (ne)účelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že samotné občianske združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania, a to bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. V prípade ak sa takýto subjekt dá v konaní zastupovať advokátom, malo by samé znášať aj náklady s tým spojené, nakoľko takéto náklady nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Na podporu svojich tvrdení poukázal najmä na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013. Z uvedených dôvodov sa domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná.

Vedľajší účastník ani odporca sa odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.639,35 Eur s príslušenstvom, pričom v konaní na strane odporcu vystupoval aj vedľajší účastník spĺňajúci predpoklady podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa návrhu vyhovel len v časti týkajúcej sa zákonného úroku z omeškania a vo zvyšku návrh vo veci samej zamietol ako nedôvodný. Procesný výsledok strán v konaní posúdil tak, že odporca bol v konaní neúspešný iba v nepatrnej časti, preto boli splnené predpoklady na rozhodnutie o trovách konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznanie plnej náhrady trov konania strane odporcu.

Úspešnému odporcovi však náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že hoci by mu ich náhrada patrila, tento si trovy konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývali.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 238,39 Eur, pozostávajúcich z odmeny za dva úkony právnej služby po 91,29 eura z pôvodnej hodnoty sporu 2189,35 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 03.12.2014 a písomné podanie vo veci samej zo dňa 03.12.2014) a z príslušného režijného paušálu za rok 2014 v sume 16,08 eura (2 x 8,04 eura), t. j. spolu trovy právneho zastúpenia v sume 238,39 eura (odmena 182,58 eura, režijný paušál v sume 16,08 eura a 20% DPH zo sumy 198,66 eura vo výške 39,73 eura; t. j. trovy právneho zastúpenia v sume 238,39 eura).

Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 08.12.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.; vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .